in het teken van

VOORLOPIG MANIFEST VAN DE NIEUWE TAAL

de visuele 'poëzie' stelt zich buiten de officiële literatuur op als onderdeel van een nieuwe tekentaal, die de toeschouwer direkter wil boeien, shockeren of tot aktie uitnodigen door schrift en artikulatie te kombineren met en/of te vervangen door buiten-linguïstiese tekens en technieken als beeld, tekening, grafiek, foto, collage, décollage, projekt, objekt, signaal, symbool, gebaar, geluid, reuk, smaak, situatie, rekwisiet, straatbeeld.

---

zij wil haar afkomst, de konkrete "Gomringer-Bense-Mayer" poëzie, niet verloochenen, maar wel duidelijk vaststellen, dat deze alfabeties-estetiese vorm van informatie in het boek en aan de museummuur de bevriezingsdood is gestorven, aangezien zij niet méér had te bieden dan een esteties genot voor het oog (en dit bovendien nog minimaliseerde door overproduktie en kopiepresentatie).
de konkrete poëzie heeft zich aldus bijgezet in het Mausoleum van Sophisticated Stuff en Established Art (de begrafenisplechtigheid had in 1970 plaats in het Stedelijk).

---

de visuele tekentaal wil de relatie dichter—taal uitbreiden tot dichter—taal—werkelijkheid en gebruik maken van alle voorhanden informatie- en participatiemiddelen (straat, ontmoetingsplaats, post, krant, tijdschrift, tv, video, film, foto, dia, teater).

---

zij moet een 'poëzie' zijn in beweging, een projektie van en op de samenleving, veranderlijk & vergankelijk, niet in een kastje te stoppen, maar participerend aan het leven van alledag.

---

de visuele 'poëzie' wordt een teken aan de wand, een signaal in de stad, het gezicht van de wereld, nà het tijdperk Gutenberg.

---

hans clavin
herman damen
robert joseph
g.j. de rook

mei 1973